திருவைந்தெழுத்து

[சிவயநம]

ஆசிரியர்

சித்தாந்த பண்டிதர், கழகப்புலவர்

திரு. ப. இராமநாத பிள்ளை அவர்கள்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,

திருநெல்வேலி **சென்னை** - 600 001

பதிப்புரை

திருவைந்தெழுத்து, தொன்மைத் தமிழகத்து வழங்கிய தமிழ்ப்பொருண்மறை. இஃது ஐந்து பொருள்களைக் குறிக்கும் அருள்மறை. இறை உயிர் தளை என்னும் மூன்றும் முறையே பதி பசு பாசம் எனப்படும். முப்பொருள்களுள் இறையாகிய முதல்வன், தன்னிலை இயக்கும் முறை யாகியவற்றால் மூவகைப்படுவன். தன்னிலையில் சிவம்; இயக்கும் நிலையில் அறிவாற்றல் தொழிலாற்றலென இருவகை. அறிவாற்றல் வனப்பு. தொழிலாற்றல் நடப்பு. இறையின் தன்னிலை சிறப்பு. உயிரின் நிலையாப்பு. தளையின்நிலை மறைப்பு. வனப்பு தொல்லாற்றல் எனவும், நடப்பு தொடக்க ஆற்றல் எனவும் கூறப்படும். தொல்லாற்றல் - பராசத்தி. தொடக்க ஆற்றல் - ஆதிசத்தி. மறைப்பின்கண் மலம் மாயை கன்மம் மூன்றும் தொக்குள்ளன.

இவ்வைந்தினையும் விளக்குவதே '**சிவயநம**' என்னும் தமிழ் மறை. யகரமாகிய ஆவி வகர நகரமாகிய திருவருள் ஆற்றல்களுக்கு நடுவாக நிற்கின்றது. இவ் ஆவியாகிய யகரம் உலகியலாகிய மகரத்தைச் சேர நகரம் துணைசெய்தல் வேண்டும். எனவே நகரம் மகரத்திற்குக் காலமுன்னாதல் வேண்டும். இதுவே '**நமசிவய**'. ஆவி திருவடியைச் சேர வகரமாகிய திருவருள் சிகரத்திற்கு இடமுன்னாதல் வேண்டும். இதுவே '**சிவயசிவ**'. இது முதல்நிலையில் '**சிவயநம**'; முடிந்தநிலையில் '**சிவயசிவ**' என்ப.

உலகியல் வீட்டியல் இரண்டையும் உள்ளவாறுணர்த்தும் பொருள்மறை திருவைந்தெழுத்தே. இதனைத் திருமுறைசித்தாந்தம் முதலிய அருள் நூல் சான்றுகளுடன் விளக்குவது இந்நூல். உலகியலை 'ஊனநடனம்' எனவும் வீட்டியலை 'ஞானநடம்' எனவும் கூறுப. ஏனைய மறைகளெல்லாம் தெய்வம் முதலிய பொருட்பெயர்களேயாகும். ஐந்தெழுத்துப் பெயரும் பண்பும் முதலும் முடிவும் காட்டும் முதன்மை மறையாகும். மறை - மந்திரம். இதனைச் சிறப்பாகச் செந்நெறியாளரும் பொதுவாக அனைவர்களும் அன்புடன் ஒதி இன்புறுவார்களாக. இதனை விடாது செபிப்பார் பசி, நோய், பேய், நச்சுயிர், பகை முதலிய ஒன்றாலும் துன்புறார். அவற்றால் துன்புறுவாரது துன்பத்தையும் போக்குவர். எல்லா நலமும் எய்துவர். கூற்றவனுக்கு ஆளாகார். கூத்தபெருமான் திருவடிக்கு ஆளாவர். எல்லா நற்செயல் தொடங்கும்போதும், வீட்டிலும் திருக்கோவிலிலும் பூசையும் திருவிழாவும் நடக்கும்போது முற்றாக ஓதவேண்டுவது இவ்வைந்தெழுத்தேயாம். இதனினும் மிக்க மந்திரமில்லை என்பது ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள்மொழி. இதனைச் செபிக்குமாறு ஓதியும் ஓதுவித்தும் அன்பர் நாளும் இன்புறுவாராக.

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

ஓம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவைந்தெழுத்து

மறை

திருஐந்தெழுத்து என்பது செம்பொருட்டுணிவினராம் சித்தாந்த சைவச் செந்நெறிச் செல்வர்கள் மேற் கொண்டு நாளும் கணித்துவரும் பொருள் மறை ஆகும். கணித்தல் - செபித்தல். மறை - மந்திரம். மந்திரம் இரு வகைப்படும். அவை பொருள் மறை, புகழ்மறை என்பன. பொருள்மறை மெய்ப்பொருள் உண்மை விளக்குவது. புகழ்மறை கருதியது கைகூடச் செபிக்கும் கடவுட் புகழாகும். கடவுட் புகழாவது வழிபடுகடவுளை முன்னிலைப் படுத்தி அவன் திருவடியினைப் போற்றிப் புகழ்வது. போற்றிப் புகழ்வார் கருதியது கைகூட அருளுவது இப்புகழ்மறையேயாம். பொருள்மறை **இறை, உயிர், தளை** என்னும் முப்பொருள் உண்மை செப்புவது. இம் முப்பொருள்களைக் குறிக்கும் எழுத்துக்கள் மூன்று. அவை முறையே **'சியம'** என்பன. திருஐந்தெழுத்துக்களைக் கறுங்கால் முறையே **'சிவயநம'** என்ப. இவையே பொருள் மறை. புகழ்மறை **'ஓம் முருகா போற்றி'** என்னும் தொடர் மொழியாகும். இதனை ஆறெழுத்து அருமறை என்பர். இதன் பொருள் முருகன் திருவடிக்கு வணக்கம் என்பதாகும். இதனை வடமொழியால் கூறுங்கால் 'ஓம் முருகாயநம' என்ப. இதுபோல் வந்தது அன்று **'சிவயநம'** என்பது. நந்திநாமம் நமச்சிவாய எனபதும் காண்க.

ஐந்தெழுத்து

'சிவயநம' என்பது ஏனைய புகழ்மறைபோல் இருக்குமானால் ஐந்தெழுத்து என மட்டும் வழங்கிப் பொருள் ஒன்றே காட்டுவர். இஃது அங்ஙனமன்றி ஐம்பொருள் உண்மை காட்டுவதால் இதனை ஐந்து பதம் எனக்கூறி ஐம்பொருளும் காட்டுவர் நம் முன்னோர்கள் ஏனைய மந்திரங்களுக்கு எழுத்தெண்ணிக்கை காட்டப்பட்டாலும் ஒவ்வோர் எழுத்துக்கும் ஒவ்வொரு பொருள் குறிக்கப்படும் மரபு இதுகாறும் எவரும் காட்டினாரல்லர். அம்மட்டோ? ஏனைய மறைகளெல்லாம் தெய்வ வணக்கம் காட்டும். அவை ஒருபெயராக நின்று வழங்குவனவல்ல இவ்வைந்தெழுத்து மட்டும் நமசிவாய வடிவகள், நமசிவாய பிள்ளை எனப் பெயராகவும் வழங்குவதால் வணக்கம் சிவனுக்கு என வலிந்து பொருள் கொள்ளுதல் அமையாது.

ஐந்துபதம்

"அந்தியும் நண்பகலும் **அஞ்சு பதம்** சொல்லி"[1] என ஆளுடையநம்பி அருளி உள்ளார்கள். எனவே ஐந்தெழுத்தென்பது ஐந்து சொற்களின் தனித்தனி முதல் எழுத்துக்களாகும். ஐந்து சொற்களால் பெறப்படும் ஐந்து பொருள்களையும் திருமுறைத் திருமாமறையும், மெய்கண்ட நூல்களும் விரித்து விளக்குகின்றன. வேதத்தை அறம் எனவும் ஆகமத்தை நூல் எனவும் வழங்குதல் அருள் நூல் மரபு. அந்த முறையில் திருமுறை பன்னிரண்டும் **அறம்** எனவும், சித்தாந்தம் பதினான்கும் **நூல்** எனவும் வழங்குதல் அமைவுடைத்து.

[1 'அந்தியும்' - எ. அங-க.]

திருஐந்தெழுத்து **"சிவயநம."** இவை விளக்கும் பொருள் சிவன், அருள், ஆன்மா, திரோதம், மலம்மாயை என்பன. இவற்றைக் குறிக்கும் திருமூலர் திருப்பாட்டு வருமாறு

"சிவன்அருள் ஆய சிவன் திருநாமம்
சிவன்அருள் ஆன்மாத் திரோதம் மலம்மாயை
சிவன்முத லாகச் சிறந்த நிரோதம்
பவம் தகன்று பரசிவ னாமே." க0. உஎகக.

நிரோதம் - தடை. பவம் - இருவினை; பிறப்பு.

"சிவனருள் ஆவி திரோதமலம் ஐந்தும்
அவன்எழுத்து அஞ்சின் அடைவாம் - இவன்நின்று
நம்முதலா ஓதில் அருள் நாடாது நாடும் அருள்
சிம்முதலா ஓதுநீ சென்று."
- மெய் உண்மைவிளக்கம். சக.

இவன் - ஆன்மா; உள்ளம்.

"அஞ்செழுத்தும் அண்ணலருள் ஆன்மாத் திரோதமலம்
மிஞ்சி நமத்துரந்து மெய்யருள்வாத் - தஞ்சச்
சிகாரத்தில் யவ்வைவிடும் தீதிலா இன்பப்
புகாரிற் புகுந்தருந்தப் போய்." - துகளறு. அஉ.

"இறைசத்தி பாசம் எழில்மாயை ஆவி
உறநிற்கும் ஓங்காரத் துள்." - மெய். திருவருட்பயன். அஉ.

திருவைந்தெழுத்து [சிவயநம]

ஓங்காரம்: அ, உ, ம், விந்து, நாதம் ஐந்து; இவை தொகை. திருஐந்தெழுத்து வகை; ஐந்துபதம், ஐம்பொருள் என்பன விரி. விந்து - ஆற்றல். நாதம் - அறிவு.

"**சிவயநம**" - என்னும் சொற்போக்கு முறையின்படி உய்த்துணரின் சிறப்பு, வனப்பு, யாப்பு, நடப்பு, மறைப்பு என்றாகும்.

> "**சிறப்புவனப்பு யாப்பு நடப்பு மறைப்போடு**
> **உறக்காண்பர் ஐந்தெழுத்தி னுள்**."

சிறப்பு - என்பது சிவத்தைக் குறிக்கும். 'சிறப்பு ஈனும்' எனவும், 'சிறப்பென்னும் செம்பொருள்' எனவும் திருவள்ளுவ நாயனார் அருளிச் செய்த திருமொழியான் இஃது உணரலாம்.

[1]**வனப்பு** - அழகு; ஆருயிர்களைச் சிறப்பாகிய சிவத்துடன் கூட்டிப் பேரின்பம் உறச்செய்யும் பேரருள்.

[[1] 'கல்லாத' - அ. கண்டபத்து, ச.]

யாப்பு - பிணிப்புடையது; புல்லுமலம் என்னும் ஆணவ அழுக்கு ஆவிகளுடன் செம்பிற் களிம்புபோல் தொன்மையே ஒட்டியுள்ளது. அப்பிணிப்பினை நீக்குவிக்க ஆண்டவன் நோய்க்கு மருந்துபோல் இருவினையினையும், மருந்துக்கலம் போல் உடம்பினையும், மருந்துக் கட்டுப் போல் ஊணினையும், மருத்துவ இல்லம்போல் உலகினையும் கூட்டி யாப்புறுத்தினன். யாப்பு - கட்டு, 'சிவய' யகரம் குறுக்கும் வழிக் குறுக்கல்; என்னை? 'ஆவோ டல்லது யகரம் முதலாது' (தொல். எழுத். சுரு) ஆகலான். ஐந்தெழுத்து முற்றும் தனித்தனை ஒவ்வோர் மாத்திரையே.

நடப்பு - நடத்துதல்; ஆவிகளை மேற்கூறிய மலம், மாயை, கன்மங்களுடன் குழந்தைகளைக் கைப்பிடித்து நடத்துவது போன்று நடத்துதல். இதனையே ஆட்டுவித்தல் என்பர். இத்திருவருளை ஆதி எனவும் கூறுப. ஆதி எனினும் அம்மை எனினும் ஒன்றே. இவ் ஆதி தொழில் ஆற்றலாகும்.

மறைப்பு - பண்டே புல்லிய தொன்மை மலம் பல ஆற்றல்களையுடையது. அம்மல ஆற்றல் ஒவ்வோர் ஆவியையும் பல்வேறு வகையாகப் பற்றியுள்ளது. அஃது இறைவனைக் காண ஒட்டாது மறைக்கும் தன்மையது.

ஐந்தெழுத்தின் அருள் முறை

"**சிவயநம**" - சிவ என்னும் ஈரெழுத்தும் விழுமிய முழுமுதற் சிவத்தையும் அவனுக்குத் திருமேனியாகத் திகழும் திருஅருள் ஆற்றலையும் குறிப்பன. இவ்விரண்டும் நிலைமொழியன. '**ய**' ஆவிகளைக் குறிக்கும் பொருள் மறை. இது வருமொழி. இம்மொழி நிலைமொழியுடன் புணர்ந்து சிவய என்று ஆகும். பின் '**ந**' வருமொழியாக வரும் இது நடப்பாற்றல். இவ் ஆற்றல்தான் ஆவிகளை உலகியலிற் புகுத்தி ஆட்டும் அருள். இதுவும் சேரச் '**சிவயந**' என்றாகும். இவை நான்கும் நிலைமொழியாக நிற்க '**ம**' வருமொழியாக வௌர்ம். இதுவே உலகியல். ஒவாது உலகியலில் உழலும் உயிர்கள் வீடு பேற்றை எய்துதல் வேண்டும். அதற்கு நடப்பாற்றல் வனப்பாற்றலாகத் திகழ்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் திகழும் முறையே '**சிவயசிவ**'. இதன்கண் 'சிவய' என்னும் மூன்று எழுத்துக்களும் நிலைமொழியாக நிற்கச் 'சி'கரம் வருமொழியாக வரும். அங்ஙனம் வரும் 'சி'கரம் 'ய'கரத்தைப் புணரும். புணர்ந்து அவ் 'ய'கரமாகிய ஆவிக்குத் திருவடிப் பெருவாழ்வைச் 'சி'கரமாகிய சிவம் நல்கியருளும். 'சி'கரம் 'ய'கரத்தைப் புணருமாறு செய்வது 'சிவயசிவ' என்னும் திருஐந்தெழுத்தின்கண் ஈற்றில் காணப்படும் இடமுன்னாகிய 'வ' கரமேயாம். இப்புணர்ச்சி முறையினையே பட்டினத்தடிகள் 'தாயுடன் சென்று பின் தாதையைக் கூடிப் பின் தாயைமறந்து, ஏயுமதே நிட்டை' என்று அருளிச் செய்துள்ளார். அத்திருப்பாட்டு முழுவதும் வருமாறு:

> "**மாயநட் டோரையும் மாயா மலமெனும் மாதரையும்**
> **வீயவிட் டோட்டி வெளியே புறப்பட்டு மெய்யருளாம்**
> **தாயுடன் சென்றுபின் தாதையைக் கூடிப்பின் தாயைமறந்துது**
> **ஏயும் தேநிட்டை என்றான் எழில்கச்சி ஏகம்பனே**."

'**சிவயநம**' என்பதே இயல்பாம் என்னும் உண்மை வரும் திருமூலர் திருப்பாட்டான் உணர்க:

> "சிகார வகார[1] யகார முடனே
> நகார மகாரம் நடுவுற நாடி
> ஒகார முடனே ஒருகா லுரைக்க
> மகார முதல்வன் மதித்துநின் றானே." - க0. கூஅஉ.

[[1] 'நகார' - க0. திருமூலர், களசு.]

திருவைந்தெழுத்து [சிவயநம]

மெய்யருள்: - ஆவி ஆண்டானைக் கூட அவ் ஆவிக்கு உடம்படு மெய்யாக 'வ'கரம் திகழும். இதனை ஒர் ஒப்பில் கூறின் 'சிவ' + அடியார் என்னும் நிலைமொழி வருமொழிகள் புணருங்கால் சிவவடியார் என்று வகர உடம்படு மெய் பெற்றுத் திகழும். இச்'சிவயசிவ' என்பதனையே மீநுண் ஐந்தெழுத்தென்ப. மீநுண் ஐந்தெழுத்து அதிசூக்கும பஞ்சாக்கரம் என்ப. இவ்வுண்மை வரும் திருமூல நாயனார் திருப்பாட்டானும் காண்க:

"சிவாய நமஎனச் சித்தம் ஒருக்கி
அவாயம் அறவே அடிமைய தாக்கிச்
சிவாய சிவ சிவ என்றென்றே சிந்தை
அவாயங் கெடநிற்க ஆனந்த மாமேவ்" க0. உஎகஅ.

இதன்கண் 'சிவாயநம' எனவும் 'சிவாயசிவ' எனவும் வந்தன நீட்டும் வழி நீட்டல். [1]மறைத்துக் கூறுதலுமாம். எனவே அவை இயல்பாத நிற்கின்ற 'சிவயநம' எனவும் 'சிவயசிவ' எனவுமே நிற்கும். 'சிவயநம' நுண்மை ஐந்தெழுத்து. 'நமசிவய' பருமை ஐந்தெழுத்து. ஒவ்வென்றுக்கும் தனித்தனி மாத்திரை ஒவ்வொன்று.

[[1] 'அவ்வுடன் சித்தியார்' ச. க-ங.]

திரு ஐந்தெழுத்தின் சிறப்பு

இஃது உலகிடைக் காணும் ஏனைய மந்திரங்கள் எல்லாம் தோன்றுதர்குத் தாயாகவுள்ளது. தோன்றிய மந்திரங்கட்கெல்லாம் முதன்மை வாய்ந்தது. வடமொழி மறையின் மயக்கை ஒழிப்பது. இவையெல்லாம் ஆளுடைய பிள்ளையார் சீகாழி அந்தணர்கட்கு அருளிய அருள் மொழியாற் புலனாவன. இவ்வுண்மை வரும் சேக்கிழாரடிகள் திருப்பாட்டான் உணர்க

"மந்திரங்க ளானவெலாம் அருளிச் செய்து
மற்றவற்றின் வைதிகநூற் சடங்கின் வந்த
சிந்தைமயக் குறும்ஐயம் தெளிய எல்லாம்
செழுமறையோர்க் கருளியவர் தெருளும் ஆற்றல்
முந்தைமுதல் மந்திரங்கள் எல்லாம் தோன்றும்
முதலாகும் முதல்வனார் எழுத்தஞ் சென்பார்
அந்தியினுள் மந்திரம்அஞ் செழுத்து மேயென்று
அஞ்செழுத்தின் திருப்பதிகம்[2] அருளிச்செய்தார்."
- கஉ. திருஞான - உசுசு.

[[2] 'துஞ்சலும்' உ. கசச - க.]

“வைத்த பொருள்நமக் காமென்று சொல்லி
மனத்தடைத்துச்
சித்தம் ஒருக்கிச் சிவாய நமஎன்
றிருக்கின் அல்லால்
மொய்த்த கதிர்மதி போல்வார் அவர்பா
திரிப்புலியூர்
அத்தன் அருள்பெற லாமோ அறிவிலாப்
பேதைநெஞ்சே.”

- ச. கூச - ரு.

என ஆளுடைய அரசரும் அருளினர்.

“நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் அமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற்கு அருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே.

- அ. திருவே. க0.

என ஆளுடைய அடிகளும் அருளினர்.

திருஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின்முன் ஏனைய மந்திரங்கள் பகல்விளக்குப்போல் வலியிழந்து ஒழியும். அவ்வுண்மை திருஆலவாயின்கண் ஆளுடைய பிள்ளையார் அமர்ந்தருளிய திருமடத்து அரசன் உடன்பாட்டோடு அமணர் மந்திர வலியால் தீக்கொளுவ முயன்றனர். அது பயன்பெறவில்லை; அக்குறிப்பை அருளவந்த சேக்கிழாரடிகள் ஆதிமந்திரம் அஞ்செழுத்து ஓதுவார் கண்ணெடுத்து நோக்கும் திசையினும் ‘**ஏனை மந்திரம்**’ நண்ணாது என்று அருளினார். அது வருமாறு:

“**ஆதிமந்திரம் அஞ்செழுத்து ஓதுவார் நோக்கும்**
மாதி ரத்தினும் மற்றைமந் திரவிதி வருமே
பூதி சாதனர் மடத்தில்தாம் புனைந்தசா தனைகள்
சாதி யாவகை கண்டமண் குண்டர்கள் தளர்ந்தார்.”

- கஉ. திருஞான - சுசுஅ.

மாதிரம் - திசை. கண்டமண்: கண்டு + அமண்

செந்தமிழ்த் தவமூதாட்டியாராம் ஔவைப் பிராட்டியாரும் தாம் அருளிய நல்வழிக்கண் மாணவர் ஓதிப் பயிலுமாறு உள்ளன்புடன் ஒதியருள்வதும் ‘சிவயநம’ என்னும் திருஐந்தெழுத்தேயாம். அது வருமாறு:

“**சிவாய நம**என்று சிந்தித் திருப்போர்க்கு
அபாயம் ஒருநாளும் இல்லை - உபாயம்
இதுவே மதியாகும் அல்லாத எல்லாம்
விதியே மதியாய் விடும்.” - நல்வழி - கரு.

சிந்தித்தல் - இடையறாது எண்ணல். அபாயம் - துன்பம். உபாயம் - வழி. மதி - மெய்யுணர்வு. விதி - ஊழ்.

இளங்கோ அடிகள் அருளிய முத்தமிழ்ச் செய்யுளாம் சிலப்பதிகாரத்தின் கண்ணும் திருஐந்தெழுத்து ஓதப்படுகின்றது:

அருமறை மருங்கின் ஐந்தினும் ... - சிலப். கஉஅ.

ஐந்தினும் - திருஐந்தெழுத்தினும்.

ஆளுடைய நம்பி சிவபெருமான் திருவருளால் விடுக்கப்பட்ட யானையின் மீது இவர்ந்து திருவெள்ளிமலைக்குச் சென்றருளினர். அவ்யானையைக் கொண்டுவந்து அடி பணிந்து வணங்கி அழைத்துச் சென்றவர் ‘வானநாடர்கள் அரி அயன் முதலானோர்’[1] என்க. நம்பிஆரூரர் வெள்ளை யானைமேல் வெள்ளிமலைக்குச் செல்கின்றமையை உள்ளன் பால் உணர்ந்து சேரமான் பெருமாள் நாயனார் உடன்சேவித்துச் செல்ல உன்னினர். அப்போதே அண்மையிற் சார நின்றதோர் பரியின்மீது ஏறிச் சென்றனர். விண்ணிடைச் செல்லும் வெள்ளானையைக் கண்டனர். தம் பரியினையும் விண்ணிடைச் செலுத்த விழைந்தனர். அப்பரியின் செவியில் திருஐந்தெழுத்தை ஓதினர். அதுவும் விரைந்து முன் விண்ணிடைச் சென்றது. எனவே. திருஐந்தெழுத்து எண்ணிய எண்ணியாங்குத் திண்ணமாய் நண்ணுவிக்கும் வண்ணம் வாய்ந்தது. இவர்ந்து - ஏறி

[[1] ‘வானநா’ கஉ. வெள்ளானை - கஉ.]

ஐந்தெழுத்தே ஆண்டான் வடிவம்

அருவம், அருஉருவம், உருவம் என்னும் மூவகைப் பிழம்பினையும் கடந்த நிலையே விழுமிய முழுமுதல்வன் நிலை, அருவம், கட்புலன் ஆகா உருவம். அருவுருவம் கட்புலன் ஆகியும் திணைபால் உணர ஒண்ணா நிலையது.[1] உருவம் கட் புலனாய்த் திணைபால் உணரும் செம்மை வாய்ந்தது. அருவுருவநிலையச் சிவகொழுத்தாய்க் காண்கின்றோம். உருவநிலையை இன்பக்கூத்தாதம் எழிலுருவாய்க் காண்கிறோம். சிவக்கொழுந்து சிவலிங்கம். இன்பக் கூத்தா - ஆனந்தத்தாண்டவர்; நடராசப்பெருமான். இன்பக்கூத்தர் எழிலுருவம் திருஐந்தெழுத்தாலமைந்தது. இவ்அமைவை விளக்கும் திருப்பாட்டு ஒன்பதுள்ளன. அவ்ஒன்பதும் மெய்கண்ட நூற்கண் ஆறாவதாகக் காணப்படும் உண்மைவிளக்கத்துத் திகழவன. அத் திருப்பாட்டுக்கள் நாள்தொறும் ஆண் பெண் சிறுமகார் அனைவரும் வழிபாட்டு அருளுருவாய் அன்பால் மனங்கொண்டு வழுத்தி வழிபடுதற்குரியன. அத்திருப்பாட்டுக்கள் வருமாறு:

"**நற்றவத்தோர் தாம்காண நாதாந்தத்து அஞ்செழுத்தால்**
உற்றுருவாய் நின்றாடல் உள்ளபடி - பெற்றிடநான்
விண்ணார் பொழில்வெண்ணெய் மெய்கண்ட நாதனே
தண்ணார் அருளாலே சாற்று."

நற்றவத்தோர் - செம்பொருள் துணிவினராம் சித்தாந்த சைவர். அஞ்செழுத்து - '**நமசிவய**,' '**சிவயநம**.'

[[1]. திணைபால் அணையாத் திருவுருவே எல்லாத்
திணைபால் உருமுதலாம் செப்பு.]

"**எட்டும் இரண்டும் உரு வான இலிங்கத்தே**
நட்டம் புதல்வர் நவிலக்கேள் - சிட்டன்
சிவாயநம என்னும் திருஎழுத்தஞ் சாலே
அவாயமற நின்றாடு வான்."

எட்டு - அ. இரண்டு - உ. அ - முழுதற்சிவம். உ - திருஅருள் ஆற்றல். அவை முறையே அப்பன் அம்மை எனவும் அமையும். எட்டும் இரண்டும் கூடின் பத்து. பத்தென்பது எண்ணால் குறிப்பின் **ய**; இஃது ஆவியைக் குறிக்கும் திரு ஐந்தெழுத்துள் ஒன்றாகிய **ய**கரமாகும். புதல்வா - நன்மாணவா.

"**ஆடும் படிகேள்நல் அம்பலத்தான் ஐயனே**
நாடும் திருஅடியி லேநகரம் - கூடும்
மகரம் உதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகருமுகம் வாமுடியப் பார்."

இத்திருப்பாட்டுக் கீழிருந்து மேல்நோக்குதல். இம்முறையே நறும் புகையும் உறும் ஒளியும் கொண்டு மேல் அவ்வவ் இடங்களைச் சுட்டிக்காட்டி வழிபடுதல் வேண்டும்.

"**சேர்க்கும் துடிசிகரம் சிக்கனவா வீசுகரம்**
ஆர்க்கும் யகரம் அபயகரம் - பார்க்கிலிறைக்கு
அங்கி நகரம் அடிக்கீழ் முயலகனார்
தங்கும் மகரமது தான்."

துடி - வலத்திருக்கையிற் காணும் உடுக்கு. வீசுகரம் - தூக்கிய இடத்திருஅடியைச் சுட்டிக்காட்டும் இடத்திருக்கை. முயலகனார் - நன்முயற்சியைத் தடைசெய்து அகற்றுவது. இத் திருப்பாட்டு மேலிருந்து கீழ் நோக்குதல்.

திருவைந்தெழுத்து [சிவயநம]

ஓங்கார மேநல் திருவாசி உற்றதனில்
நீங்காத எழுத்தே நிறைசுடராம் - ஆங்காரம்
அற்றார் அறிவர் அணி அம்பலத்தான் ஆடல்இது
பெற்றார் பிறப்பற்றார் பின்.

திருவாசி ஓங்காரமாய் அமைந்திருப்பதால், அதனை அங்ஙனமே சுட்டி நறும்புகையும் உறும் ஒளியும் காட்டுக.

தோற்றம் துடியதனில் தோயும் திதிஅமைப்பில்
சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்றதிரோ தம்முத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.

படைத்தல், காத்தல், துடைத்தல் என்னும் முத்தொழில்களையும் மூன்று திருக்கைகளின் அடையாளத் திருக்குறிப்பால் விளக்கியருளினர். மறைத்தல் அருளல் என்னும் இரண்டினையும் இரண்டு திருவடிகளால் விளக்கி அருளினர். எனவே கை செயலையும், அடி வழியையும் குறிப்பன. முத்தொழில் உடம்பின்கண் நிகழ்வன. ஏனைய இரண்டும் உயிரின்கண் நிகழ்வன.

மாயை தனைஉதறி வல்வினையைச் சுட்டுமலம்
சாய அமுக்கிஅருள் தானெடுத்து - நேயத்தால்
ஆனந்த வாரிதியில் ஆன்மாவைத் தானழுத்தல்
தான் எந்தை யார்பரதம் தான்.

மாயை: ஆடையில் பட்ட துகள் ஒக்கும். வினை: ஒட்டுப் புல்லை ஒக்கும். மலம்: குளிர் பனி வாடைக் காற்று முதலியவற்றை ஒக்கும். இம்முறையில் முறையே உதறல் சுடுதல் அமுக்கல் என்னும் அமைந்த வினை கொடுத்து விளக்கி அருளினர்.

மோனந்த மாமுனிவர் மும்மலத்தை மோசித்துத்
தானந்த மானிடத்தே தங்கியிடும் - ஆனந்தம்
மொண்டருந்தி நின்றாடல் காணும்அருள் மூர்த்தியாக்
கொண்டதிரு அம்பலத்தான் கூத்து.

உரையுணர்வுக் கெட்டா ஒருவன்மிகு பஞ்சாக்
கரத்தால் வரைமகள்தான் பாதி - பரையிடமாக்
காணும் படியே கருணைஉருக் கொண்டாடல்
பேணும்வர்க் குண்டோ பிறப்பு.

- மெய். உண்மை விளக்கம் - ௩0-அ.

திருவைந்தெழுத்து [சிவயநம]

இவ் ஒன்பது திருப்பாட்டுக்களும் வழிபாட்டு முறைக்கு வேண்டுவன யாவையும் அமைந்த சிறப்பின. முதல் திருப்பாட்டு ஆசிரியர் வணக்கம். இரண்டாம் திருப்பாட்டு அருமறை அருளும் ஆசான் அருள்வாழ்த்து. அடுத்த இரண்டு பாட்டுக்கள் முறையே 'நமசிவய, சிவயநம' என்னும் ஆண்டவன் மறையுரு. அடுத்த பாட்டு ஐந்தெழுத்தின் தொகையாகிய **ஓம்**. ஆறாவது திருப்பாட்டு திரு ஐந்தொழில். ஏழாந்திருப்பாட்டு மும்மலப்பிணிப் பகற்றல். எட்டாந் திருப்பாட்டு ஆவிப் பசையறல். ஒன்பதாம் திருப்பாட்டு வீடு பேறு. மறையுரு - மந்திர வடிவம்.

ஐந்தெழுத்தே அனைத்தும்

அண்டமும் பிண்டமும் ஆகிய உலகமும் உடல்களும் திரு ஐந்தெழுத்தாலானவையே. பண்டைச் சிவவாக்கியர் பாடலும் இதனை வலியுறுத்துவது காண்க:

"நவ்விரண்டு காலதாய் நவின்றமவ் வயிறதாய்ச்
சிவ்விரண்டு தோளதாய்ச் சிறந்தவவ்வு வாயதாய்
யவ்விரண்டு கண்ணதாய் எழுந்துநின்ற நேர்மையின்
செவ்வையொத்து நின்றதே சிவாயம்அஞ் செழுத்துமே."

- சிவவாக்கியர், கஎ.

அஞ்செழுத்தால் ஐந்துபூதம், (க0. திருமூலர்-கூசுசு) அனைத்துடல்கள், அனைத்துலகம். ஆண்டான் அமைவும் ஆயின. அனைத்து மறைகலும் அஞ்செழுத்தாலாயதே. ஐம்பதெழுத்தும் அஞ்செழுத்திலடங்கும்.

திலகவதி அம்மையார் திருநாவுக்கரசு நாயனார்க்குத் 'திருக்கயிலைக் குன்றுடையார் திருநீற்றை **அஞ்செழுத்து** ஒதிக்கொடுத்தார்.' இதனால் ஒருவர் மற்றொருவருக்கு எது கொருப்பினும், தாம் எது செய்யினும் திருவைந்தெழுத்து ஒதியே கொடுக்க; செய்த. பூசைமுடிவில் திருஜந்தெழுத்து ஒதிச்செபித்தல் வேண்டும். திருநீலநக்க நாயனார் அங்ஙனம் செய்தருளினர். திருஜந்தெழுத்து கருத்தின் பயனாகும். அமர்நீதி நாயனார் திருஜந்தெழுத்து ஒதித் தராசுத்தட்டில் ஏறி நேர்நிற்கச் செய்தனர். தண்டியடிகள் நாயனார் ஐந்தெழுத்தோதிக் குளத்தில் மூழ்கிக் கண்பெற்றருளினர். சிறப்புலி நாயனார் திருஜந்தெழுத்தாலேயே சிவவேள்வி இயற்றிச் சிறந்தனர். மாற்றாரை மாற்றும் வாள் திருஜந்தெழுத்து. நாட்டில் நன்னெறிச் செல்வர்கள் ஒவாது திரு ஐந்தெழுத்து ஒதுவதால் அவர்பால் உறுபிணிகள் வரத்தாம் அஞ்சும். ஐந்தெழுத்தும் பாடிய பொருளாய் உள்ளவன் முன்னைப் பழம்பொருட்டு முன்னைப் பழம்பொருளாகிய சிவபெருமான். அஞ்செழுத்தும் உணரா அறிவிலோர் நெஞ்சம் அகலா இருள்வண்ணமா யிருக்கும். ஆனாய நாயனார் புல்லாங்குழலில் வைத்து ஊதியது திருஜந்தெழுத்தே. ஆண்டவன் உவந்து அவர்க்கு மீண்டுவாரா வழியருள் புரிய வாயிலாயதும் அவ் ஐந்தெழுத்தே.

திருவைந்தெழுத்து [சிவயநம]

அன்புடைத் தாய்மார்கள் இன்புடைச் சேய்களின் எழின்நலம் பாராட்டல் தாலாட்டல் சீராட்டல் முதலிய நற்பொழுதுகளில் எல்லாம் திருஐந்தெழுத்து ஓதிச் செய்வது சிறப்பாகும். அருளம்மையார் (உமையவள்) திருவாயின்கண் இடையறாது ஓதப்பெற்றது திருஐந்தெழுத்தே. பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார் திரு ஐந்தெழுத்தினையே கேளும் பொருளும் உணர்வுமாய்க் கொண்டார். காரைக்கால் அம்மையார் ஐந்தெழுத்தோதி வண்டல் பயின்றனர். வண்டல் - விளையாட்டு.

நம்பிஆருரர் வரவுநோக்கிக் குருகாவூர்க் குழகர் பொதிசோறும் பந்தரும் அமைத்து வழிமேல் விழிவைதி திருந்தருளினர். நம்பியாரூரரும் அப்பந்தரிடை எழுந்தருளினர். **‘சிவாயநம’** எனப் பேசி அமர்ந்தனர். இவ்வொழுக்கத்தையே நாமும் கைக்கொண்டொழுகல் வேண்டுமென்பதை மறவாதிருப்போமாக. புகழ்ச்சோழ நாயனார் தழலிடை மூழ்கும்போதும் ஓதியது திருஐந்தெழுத்தே.

ஐந்தெழுத்தாட்சி

1. திருஐந்தெழுத்து எப்பொழுதும் எண்ணல்வேண்டுவது. 2. அது கூற்றுவனை அஞ்ச உதைப்பிப்பது. 3. அது நான்மறைப் பொருளாவது. 4. அது வானவரை ஆள்வது. 5. அது சிவதீக்கை பெற்ற அந்தணர்க்கு அந்தி மந்திரமாவது. 6. அஃது எவ்வகை இடரினையும் செவ்விதிற் கெடுப்பது. 7. அஃது ஓதினார் அனைவர்கட்கும் சிவப்பேறு நல்குவது. 8. அஃது எல்லாம் அஞ்செழுத்தாயிருப்பது போல் இறைவன் திருவிரல் ஐந்துமாயிருப்பது; திருவிரல் ஐந்தும் முறையே பெருவிரலிலிருந்து ‘சிவயநம’ வாகும். 9. அஃது எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் துணையாயிருப்பது. 10. அது வீடு விழைந்தார்க்குத் துன்பம் நீக்கிப் பெரும் பேறு அருள்வது. 11. அது திருக்கூத்தாய்த் திகழ்வது. 12. அஃது உமையம்மையார் அருமறையாகக் கேட்டருளியது. 13. அஃது இராவணன் பாடிப் பேறுபெற்றது. 14. அது தொண்டர்கட்குச் சிவவுலகருள்வது. 15. அது திருவடிப் பித்தராயுள்ளார்க்குப் பெரும் பேறளிப்பது. 16. அது திருநீறணியும் செந்நெறியினர் வினைப்பகைக்கு உரும்ஏறனைய படைபோன்றது. 17. அஃது ஓதினவர்களை உம்பராக்கும் ஒண்மையது. 18. அஃது ஓதுவாரை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது. 19. அது நான் மறையினும் மெய்ப் பொருளாய்த் திகழ்வது. 20. அஃது ஓதுவார்க்குத் தேன் போலினிப்பது. 21. அது பேரன்பு மிகுதியால் சிவமணி கைக்கொன்டு முறையாகக் கணிப்பார்க்குச் சிவநிலையை அருளுவது. 22. அஃது இயமன் தூதரையும் அஞ்சுவிப்பது. 23. அது தீங்கை அகற்றி நலம் ஒங்குவிப்பது. 24. அது வல்வினை அகற்றி நல்லின்பம் நல்குவது. 25. அது சிவவுலகினருடன் சேர்ப்பிப்பது. 26. அஃது அறியாப் பகைஞரும் அறிந்து நெறிமுறை நடந்தால் அவர் கட்கு உய்வகை அருள்வது. 27. அது செருக்கடங்கி உருக்கமுடன் வழுத்துவார்க்கு உண்மை அருள்வது. 28. அது வேண்டுவார்க்கு ஈண்டிய அமிழ்தம் அளிப்பது. 29. அது கட்டறுத்துப் பேறு நல்குவது. 30. அது நாவினுக் கருங்கலமா யுள்ளது. 31. அது

செய்த பாவங்களை எய்த ஒண்ணாதபடி அறுப்பது. 32. அது நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது. 33. அது மக்கட்டு மங்கா அணிகல மாண்பது. 34. அஃது ஏற்றமிக்க நலத்தினை ஆற்றக் கொடுப்பது. 35. அது நாடினார்க்கு நாட்டம் நல்குவது. 36. அது விளக்கங்கட்டு விளக்கம் தருவது. 37. அஃது அடைந்தார்க்கும் அடைவார்க்கும் ஆக்கம் அருள்வது. 38. அது பிறப்புப் பெருந்துன்பத்தை அறப் போக்குவது. 39. அது நாத்தழும்பேற ஒதுவார்க்கு நற்றாள் அருள்வது. 40. அது மனத்தொடர்பு இன்றியும் நா மறவாது வழுத்தம் நன்மை அருள்வது. 41. அது விரும்பி நினைவார்தம் வினைகளை வேரறக் களைவது 42. அது தலையாய மந்திரமாயுள்ளது. 43. அது தீய பிறவிநோய் தீர்க்கும் மருந்தாவது. 44. அது புறத்தே பூத்தொடுப்பார் அகத்தே அன்புநாரா அஞ்செழுத்தும் நெஞ்சு தொடுக்க அருள்வது. 45. அஃது ஆன்றோர் கருத்தின் பயனாய் அமைவது. 46. அது பொய்கையில் மூழ்குவார் புகன்று மூழ்கப் புண்ணியம் தருவது. 47. அது சித்தந்தெளியும் சீர்மையருள்வது.

ஐந்தெழுத்துப் பதிகம்

மொழிக்கு மொழி தித்திக்கும் மூவர் தமிழின் கண் காணப்படும். திரு ஐந்தெழுத்தின் திருப்பதிகங்கள் நான்கு. அவை முறையே ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளியது இரண்டு, ஆளுடைய அரசர் அருளியது ஒன்று, ஆளுடைய நம்பியார் அருளியது ஒன்று என்க.

ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிய திருப்பதிகங்கள் இரண்டும் முறையே தாய்மையும் தலைமையும் ஆகிய வாய்மை மந்திரம் திருஐந்தெழுத்து என்பதும், சிவதீக்கை செய்வார் திருமுறை வழியாகச் செய்ய வேண்டும் என்னும் திருவருட் குறிப்பைப் புலப்படுத்தும் ஆம் என்க.

சிவதீக்கைப் பேறுடையார் அண்ணலார் அடிமறவாத திருவருளோடு இடையறாது திரு ஐந்தெழுத்தோதி வரும் சீர்மையுடையராவர். ஒரொருகால் மறக்கினும் அவர் தம் பழக்க மிகுதியால் இயல்பாகவே அவர் தம் நா **“நமச்சிவாய”** எனச் சொல்லும். அவ்வுண்மை புலப்படுத்துவதே அளுடைய நம்பி அருளிய திருப்பதிகம். அவை முறையே,

‘‘துஞ்சலும் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின் நாடொறும்
வஞ்சகம் அற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்று
அஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே.’’

- ஙு. உஉ-க.

துஞ்சல் - தூங்கல். துஞ்சலிலாதபோழ்து - விழிப்பு. எனவே நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்படங்கல், ஆகிய ஐந்து நிலையும் பெறப்படும். வஞ்சகம் அற்று வழுத்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் பயன் எய்தும்.

"வீடு பிறப்பை அறுத்து மெச்சினர்
பீடை கெடுப்பன பின்னை நாடொறும்
மாடு கொடுப்பன மன்னு மாநடம்
ஆடி யுகப்பன அஞ்செ ழுத்துமே." - ங. உஉ-எ.

திருவருளால் பிறப்பை அறுத்து வீடுபேற்றை மெச்சும் மெய்யடியாரை வீடு என்றனர் ஆகுபெயராக. வீடு என்பதற்கு இறப்பு எனக்கூறினும் பொருந்தும். கூத்தப் பெருமான் திருவுரு திருஐந்தெழுத்தாலாயது. அதனால் திருக்கூத்தும் ஐந்தெழுத்தாலாயதே.

"புத்தர்ச மண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின
வித்தக நீறணி வார்வி னைப்பகைக்கு
அத்திர மாவன அஞ்செ ழுத்துமே." - ங. உஉ-க0.

அத்திரம் - எறிபடை; கணை, கல் முதலாயின.

"காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேதம் நான்கினும்[1] மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே." - ங. சகூ-க.

நன்னெறி - திருநெறி; சிவநெறி.

[1. அறம் பொருள் இன்பம் வீடு நான்கினையும் நவிலும் தமிழ்த் திருநான்மறை. 'சுழிந்த கங்கை' - க. ருகூ-சு.]

"நெக்கு ளார்வம் மிகப்பெரு கிந்நினைந்து
அக்கு மாலைகொடு அங்கையில் எண்ணுவார்
தக்க வானவ ராய்த்தகு விப்பது
நக்கன் நாமம் நமச்சி வாயவே." - ங. சகூ. ங.

அக்குமாலை - சிவமணி. எண்ணுவார் - உள்ளத்தே செபிப்பார்; அறிவாற் செபிப் (மானதம்) பார். (மெல்லச் செபித்தல் மந்தம், செவி கேட்கச் செபித்தல், உரை.)

"இயமன் தூதரும் அஞ்சுவர் இன்சொலால்
நயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினால்
நியமந் தான்நினை வார்க்கினி யான்நெற்றி
நயனன் நாமம் நமச்சி வாயவே." - ஙச. சசு.

இத்திருப்பாட்டு ஒதுமுறையாகும். நியமம் - ஒழுங்கு. நயனன் - கண்ணன்.

"சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோஎ கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே." - ச. கக-க.

திருந்தடி - இயல்பாகவே கட்டின் நீங்கி ஆவிகளின் கட்டை நீக்கும் திருவடி.

"இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி உள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது **நமச்சி வாயவே**." - ச. கக-அ.

இல்லக விளக்கு - வீட்டு விளக்கு; எல்லையுட்பட்டது. சொல்லக விளக்கு - உணர்வுக்குணர்வாம் சிவ விளக்கு; எல்லையுட்படாதது. பல்லக விளக்கு - ஞாயிறு, திங்கள்; இருநிலையுமுள்ளது.

"முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர ணாதல் திண்ணமே
அந்நெறிய யேசென்றங் கடைந்த வர்கெலாம்
நன்னெறி யாவது **நமச்சி வாயவே**." - ச. கக. க.

முன்னெறி - முதன்மையாகிய நெறி. முக்கணன் தன்னெறி - சித்தாந்த சைவம். அடைந்தவர் - வீட்டுயிர், அவாவிலார்; சீவன் முத்தர்.

"மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிரின்றிருப்
பாதமேமனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந் தேனினிப்பிற
வாததன்மை வந்தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை
யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவாஉனை நான்மறக்கினும்
சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே." - எ. அச-க.

பாவித்தல்: இடையறாது எண்ணுதல். இதுவே அகவழிபாடு.

"அஞ்சினார்க்கரண் ஆதியென்றடி
யேனுநான்மிக அஞ்சினேன்
அஞ்சலென்றடித் தொண்டனேற்கருள்
நல்கினாயக்கழி கின்றதென்
பஞ்சின்மெல்லடிப் பாவைமார்குடைந்
தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
நஞ்சணிகண்ட நான்மறக்கினும்
சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே." - எ. சஅ - ரு.

அரண்ஆதி - புகலிடம் ஆகின்றாய். அருள்நல்கினாய்க்கு - அருள் நல்கும் நினக்கு. அழிகின்றதென் - கெட்டுப் போவதென்.

"சாரணன் தந்தை எம்பிரான் எந்தை
தம்பிரானென்பொன் மாமணிஎன்று
பேரெணாயிர கோடிதேவர்
பிதற்றிநின்று பிரிகிலார்
நாரணம்பிர மன் தொழுங்கறை
ஊரிற்பாண்டிக் கொடுமுடிக்
காரணாஉனை நான்மறக்கினும்
சொல்லும்நா **நமச்சி வாயவே**." - எ. சஅ - க.

எல்லாத் தேவரும் வல்லவா தொழும் வள்ளல் சிவ பெருமான். அவனே உலக காரணன். காரணன் - வினை முதற் காரணன். அவன் திருப்பெயர் நமச்சிவாய. இதனைப் பயிற்சியால் நாக்குத் தூண்டுதலின்றித் தானே ஒதும்.

"அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுப தஞ்சொல்லி
முந்தி எழும்பழைய வல்வினை மூடாமுன்
சிந்தை பராமரியாத் தெந்திரு ஆரூர்புக்கு
எந்தை பிரானாரை என்றுகொல் எய்துவதே." - எ. அங - க.

அஞ்சுபதம் - ஐந்துசொல்; சிறப்பு, வனப்பு, யாப்பு, நடப்பு, மறைப்பு என்னும் ஐந்து சொற்களின் முதலெழுத்துக்கள் சிவயநம என்ற ஐந்தெழுத்தாம்.

"போற்றிஓ நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றிஓ நமச்சிவாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
போற்றிஓ நமச்சிவாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றிஓ நமச்சிவாய சயசய போற்றி போற்றி." - அ. எ. காருணி-உ.

போற்றி - காக்க. ஓ: இரக்கக் குறிப்பு.

"உற்றாய் என்னும்உன்னை யன்றி மற்றொன்
றுணரே னென்னும் உணர்வுகள் கலக்கப்
பெற்றாய் ஐந்தெழுத்தும் பிதற்றிப் பிணிதீர
வெண்ணீறு இடப் பெற்றே னென்னும்
சுற்றாய சோதி மகேந்தி ரஞ்சூழ
மனத்திருள் வாங்கிச் சூழாத நெஞ்சிற்
குற்றாயென்னும் குணக்குன்றே யென்னும்
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே." - க. திருமா. ங-கக.

ஆய ஐந்தெழுத்து - ஆகிய ஐந்தெழுத்து. குற்றாய் - இருத்துவாய்.

"வாயிலே வைக்கும் அளவில் மருந்தாமித்
தீய பிறவிநோய் தீர்க்கும் - தூயஏ
கம்பெருமா தேவியொடு மன்னும் கயிலாயத்து
எம்பெருமான் ஓரஞ் செழுத்து." - கக. நக். கைலை-ஙக.

ஏகம் பெருமாதேவி - ஒப்பற்ற பெரியநாயகி.

"ஆங்கவர் மனத்தின் செய்கை
அரனடிப் போதுக் காக்கி
ஓங்கிய வாக்கின் செய்கை
உயர்ந்தஅஞ் செழுத்துக் காக்கித்
தாங்குகைத் தொழிலின் செய்கை
தம்பிரான் அடியார்க் காகப்
பாங்குடை உடையும் கீளும்
பழுதில்கோ வணமும் நெய்வார்."

- கஉ. நேச. ங.

ஆளுடைய அரசரைக் 'கொல்லாமை மறைந்துறையும் பொல்லா அமணர்கள் மன்னை வயப்படுத்தி ஏழுநாள் நீற்றறையிலிட்டனர்; நஞ்சு கலந்த பாற்சோறு நல்கினர்; யானையைக்கொண்டு இடரச் செய்தனர்; இறுதியாகக் கல்லிற் பிணித்துக் கடலிற் பாய்த்தினர். அரசர் கல்மிதக்கப் பாடியருளினர். முதன்மைக்கும் தீக்கைக்கும் அமைந்த திரு ஐந்தெழுத்தைக் கைக்கொண்டு ஒழுகும் செந்நெறியினர்தம் எழுவகைப் பிறப்புக்குரிய எஞ்சுவினைகள் நீறாக்கப்படுதலும், ஊழ்வினைப் புசிப்பும், ஆணவமல அடக்கமும், பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்தலும் நிகழும் என்னும் மெய்ம்மை முறையே அரசர் திருவரலாற்றாற் காண்க. இவ்வுண்மை வரும் திருப்பாட்டாற் புலனாகும்:

"இருவினைப் பாசமும் மலக்கல்[1] ஆர்த்தலின்
வருபவக் கடலில்வீழ் மாக்கள் ஏறிட
அருளுமெய் அஞ்செழுத் தரசை இக்கடல்

ஒருகல்மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க வேண்டுமோ.'' - ஙஉ. திருநா - கஉக.

[[1]. 'முன்புதிருக்' கஉ, கண்ணப்பர், கருரு.]

''அஞ்செழுத்து மேஅம்மை அப்பர்தமைக் காட்டுதலால்
அஞ்செழுத்தை ஆறாகப் பெற்றறிந்தே - அங்செழுத்தை
ஓதப்புக்கு உள்ள மதியமும் கெடிலுமைகோன்
கேதமற வந்தளிக்குங் கேள்.'' - திருக்களிற்றுப்படியார். உரு.

உள்ளமதி - ஆன்ம அறிவு.

''அஞ்செழுத்தால் உள்ளம் அரனுடைமை கண்டரனை
அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித் திதயத்தில் - அஞ்செழுத்தால்
குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டம் சானிக்கில்
அண்டனாம் சேடனாம் அங்கு.'' - சிவஞானபோதம். கூ. ங -க.

கோதண்டம் - புருவநடு, சானித்தல் - தேனித்தல்; தியானித்தல். அண்டன் - பிரிவின்றிச்சேர்துறைவோன்; இறை. சேடம் - இறையடிபேணும் அடிமை.

''அஞ்செழுத்தால் ஆன்மாவை அரனுடைய பரிசும்
அரனுருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையும் அறிந்திட்டு
அஞ்செழுத்தால் அங்ககர நியாசம் பண்ணி
ஆன்மாவின் அஞ்செழுத்தால் இதயத் தர்ச்சித்து
அஞ்செழுத்தால் குண்டலியின் அனலை ஓம்பி
அணைவரிய கோதண்டம் அணைந்தருளின் வழிநின்று
அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்கமதி அருக்கன்
அணையரவம் போற்றோன்றும் ஆன்மாவில் அரனே.''
- சித்தியார். க - அ.

''திருஎழுத் தைந்தில் ஆன்மாத் திரோதமா சருள்சி வன்சூழ்
தரநடு நின்ற தொன்றாம் தன்மையும் தொன்மை யாகி
வரு ம ந மிகுதியாலே வா சி யி லாசை யின்றிக்
கருவழிச் சுழலு மாறுங் காதலர்க் கோத லாமே.''
- சிவப்பிரகாசம், கக.

ஆன்ம நடுநின்றதாகும்: 'சிவயநம'

''ஆசுறு திரோத மேவா தலலுமா சிவமுன் னாக
ஓசை கொ ளதனி னம்மே லொழித்தரு ளோங்கு மீள
வாசியை அருளு மாய மற்றது பற்றா வுற்றிங்கு
ஈசனின் ஏக மாகும் இது திரு எழுத்தின் ஈடே'' - சிவப்பிரகாசம், கஉ.

திருவைந்தெழுத்து [சிவயநம]

சிவயநம எனச் சிவமுன்னாக ஓதுதல் வேண்டும்.

“அருள்நூலும் ஆரணமும் அல்லாதும் ஐந்தின்\
பொருள்நூல் தெரியப் புகின்.”

“ஊன் நடனம் ஒருபால் ஒருபாலாம்
ஞானநடம் தான்நடுவே நாடு.”

- திருவருட்பயன். க - உக, உங.

“அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் நாலெழுத்தும்
பிஞ்செழுத்தும் மேலைப் பெருவெழுத்தும் - நெஞ்சழுத்திப்
பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும்
கூசாமற் காட்டக் கொடி.”

- கொடிக்கவி. ச.

எட்டெழுத்து: ஓம் அம் உம் சிவயநம. ஆறெழுத்து - ஓம் சிவயநம. நாலெழுத்து: சிவசிவ. பேசுமெழுத்து: வ பேசா எழுத்து: சி.